T 4511

தேனோலை

பதிப்பாசிரியர்:
கொடுமுடி சண்முகப் பிரகதம்

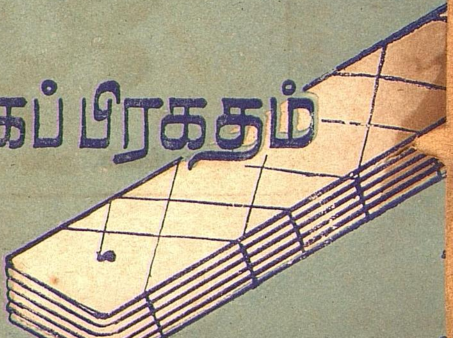

தேனோலை - 25

1980 - சூலை

தோணோலை

இதழ் 25 ஜூலை 1980

குறும்பொறைக் கோமான்

முன்னோட்டம்

ஆமூர் கவுதமன் சாதேவனார் என்ற சங்ககாலப் புலவர் கொடுமுடி என்று பெயர் கொண்ட மாவீரன் ஒருவனை அறிமுகப் படுத்துகிறார். (அகம். 159). அவன் கோநகர் ஆமூர். பொய்யறை கள் பல கொண்ட நெடு மதில் சூழ்ந்த நகரம் அது. அதன் புகழ் நெடுந்தொலைவு பரந்திருந்தது. இடி ஒலிகக்கும் உயரத்தை உடையதும், நன்மணப் பூக்கள் நிறைந்ததுமான குறும்பொறை மலையின் கிழக்கே அமைந்திருந்தது அந்நகரம். அந்நகர் மீது படையெடுத்து வந்த வானவன் ஒருவனின் மதங்கொண்ட யானைப்படை, ஆமூர்க் கோட்டையில் முட்டி மோதியதின் விளைவு அவற்றின் கொம்புகள் ஒடிந்தனவே தவிர கோட்டை மசியக்காணோம். வானவன் தோற்றோடினான்.

விடம்பின் நல்லேறு சிலைக்கும் சேண்சிமை
நறும்பூஞ் சாரற் குறும்பொறைக் குணா அது—
வில்கெழு தடக்கை வெல்போர் வானவன்
மிஞிறு மூசுகவுள சிறுகண் யானைத்
தொடியுடைத் தடமருப்பு ஒடிய நூறி
கொடுமுடி காக்கும் குரூஉக்கண் நெடுமதில்
சேண் விளங்கு சிறப்பின்—ஆமூர்......

(13-19/அகம். 159)

அக்குறுநில மன்னன் கொடுமுடியின் ஆமூரும் குறும்பொறை மலையும் எது எனக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

முல்லை நிலம்

ஆமூர் செல்லும் வழியைக் கவுதமன் சாதேவனார் விவரிக்கிறார். பெரிய வண்டிகளில் உப்பு மூட்டைகளை ஏற்றிக்கொண்டு பொதி எருதுகள் பூட்டி ஓட்டிச் செல்லும் வழி. அவ்வணிகர்கள் இரவில் தங்கிய போது சமைத்து உண்ணுவதற்காகக் கூட்டிய கல் அடுப்புகள் ஆங்காங்கு நிறைந்துள்ளன. ஆறலைக் கள்வர் தம் அம்பு

களை அவ்வடுப்புக் கற்களில் தீட்டிக் கொள்கின்றனர். ஆநிரை களைக் கவர்ந்து செல்லும் கொடியோர். கொடுந்தோற்றத்தினர் இறைச்சியை வேகவைத்து உண்பர். இலைகளால் ஆன மாலையை அணிந்திருப்பர். இவ்வருணனைகளிலிருந்து அறிவது இரண்டு உண்மைகள். கடற்கரையிலிருந்து நெடுந்தொலைவு தள்ளியிருக்கும் உள்நாட்டு நகரம். காடு சூழ்ந்த முல்லை நிலம். குறும்பொறை மலை ஒரு கூடுதல் அடையாளம்.

ஆமூர்கள்

தற்போது தமிழகத்தில் ஆமூர் என்ற பெயரோடு பல ஊர்கள் உள்ளன. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பொன்னேரிக்கு அருகில் ஒரு ஆமூரும், அச்சிறுபாக்கத்திற்கு அருகில் சித்தாமூர், சிறுதாமூர் என்ற ஊர்களும் உள்ளன. மாமல்லை ஆமூர் கோட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆமூர் நாட்டில் இருந்ததாக கல்வெட்டுச் செய்தி ஒன்று கூறுகிறது.[1] தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் பண்ருட்டிக்குப் பக்கத்தில் நாவுக்கரசர் தோன்றிய திருவாமூர் உள்ளது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாகூரிலிருந்து பூந்தோட்டம் செல்லும் வழியில் ஏனங்குடிக்கு அருகில் ஓரு ஆமூர் உள்ளது,

சிறுபாணாற்றுப்படையின் பாட்டுடைத் தலைவன் நல்லியக் கோடனின் மூன்று பெரும் ஊர்களில் ஆமூரும் ஒன்று[2]. நல்லியக் கோடன் தொண்டை மண்டலத் தலைவன். மேலே கூறிய ஆமூர் கள் நல்லியக் கோடனின் ஆமூரிலிருந்து குடிபெயர்ந்த மக்களால் அமைத்துக்கொண்ட ஊர்களாக இருக்கலாம். மேலும் செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சை முதலியன கடற்கரை மாவட்டங்களா தலால், அவை கொடுமுடியின் ஆமூரல்ல எனத் துணியலாம்.

முசிரி ஆமூர்

திருச்சி மாவட்டத்தில் குளித்தலை வட்டத்தில் முசிரி செல்லும் வழியில் ஒரு ஆமூர் உள்ளது. இது உள்நாட்டு ஊர்தான். ஆனால் காவிரியின் பயனால் வயல் சூழ்ந்த மருத நிலம். மேலும் அதன் மேற்கே மலைகள் ஏதும் இருந்த அடையாளமே இல்லை

இந்த ஆமூர் சங்க இலககியங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. [3]சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி ஆமூர் மல்லனை வென்றதாகக் கூறப்படுகிறது (புறம் 80). "வெல்போர்ச் சோழர் ஆமூர்" என்றும் ஐங்குறுநூறு (மருதம் 56) கூறுகிறது. எனவே முசிறி ஆமூரையும் தள்ளிவிடலாம்.

கொங்கு நாட்டு ஆனூர்

கோவை மாவட்டத்தில், தாராபுரம் வட்டத்தில் நொய்ய லாற்றங்கரையின் வலது கரையில் ஆனூர் என்ற ஊர் உள்ளது. தற்போது பழைய கோட்டை என வழங்கப்படுகிறது. நல்ல சேனாதிபதிச் சர்க்கரை மன்றாடியார் அவர்களின் சொந்தஊர்.

சென்னிமலை, அரச்சலூர் மலைகளின் தென்கிழக்கே அமைந் துள்ளது. உள்நாட்டு ஊர். கீழ்பவானிக் கால்வாய்கள் வருமுன்னர் காடுகள் நிறைந்த முல்லை நிலமாக இருந்தது. இந்த ஆனூரே கொடுமுடியின் ஆமூராக இருக்கலாம். அதை உறுதி செய்யகுறும்பொறை மலையை அடையாளம் காணல் வேண்டும்.

குறும்பொறை

குறும்பொறை என்ற சொல் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல இடங் களில் பொதுப்பொருளில் கரடு[5], பொற்றை[6], பாலைநிலத்தூர் ஆகியவற்றைக் குறித்து நிற்கிறது (ஐங்குறுநூறு 183, 404, பெருங் கதை 38-117). முன்னர் கூறிய அகம் 159-ஆம் பாடலிலும் பதிற்றுப் பத்து (எட்டாம் பத்து-74)லும் ஒரு மலையைக் குறித்து நிற்கிறது.

வரையகம் நண்ணி, குறும்பொறை நாடி
தெரியுநர்க் கொண்ட சிரறுடைப் பைம்பொறி
கவைமரங் கடுக்கும் கவலைய மருப்பின்
புள்ளி இரலை.........

(பதிற். 74/7—10)

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை என்ற சேரமன்னனைஅரிசில் கிழார் பாடியது எட்டாம் பத்து. இவன் கரூரைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சி செய்தவன். இவனது ஆட்சிப் பரப்பில் ஒரு பெரிய மலையை அடுத்து குறும்பொறை என்ற சின்னமலை இருந்ததை அறியலாம். மான்கள் அங்கு மேய்ந்து திரிந்ததைப் புலவர் காட்டுகிறார்.

நல்லியக்கோடனைப் பாடுகின்ற நத்தத்தனார் சிறுபாணாற்றுப் படையில் கடையேழு வள்ளல்களைப் பற்றிப் பாடுகிறார். அதில் குறும்பொறை நாடு குறிப்பிடப்படுகிறது.

……………………………………………நளிசினை
நறும்போது கமலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக்
குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த
காரிக்குதிரை காரியோடு மலைந்த
ஓரிக்குதிரை ஓரியும் எனவாங்கு

சிறுபாணாற்றுப்படை (107—117)

ஓரி கொங்கு நாட்டில் கொல்லிமலைப் பகுதியை ஆண்ட குறு நில மன்னன். பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையோடு சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவன். பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையும் திருமுடிக்காரியும் சேர்ந்து, ஓரியையும் அதிகனையும் வென்றார்கள். ஓரியின் ஆற்றல் குறும்பொறை வரையிலும் பரவி இருந்திருக்கவேண்டும். முதலில் சேரமன்னன் கீழ் வாழ்ந்து பின் தன்னாட்சி புரியத் தலைப்பட்டிருக் வேண்டும். ஓரி என்ற பெயர் இயற்பெயராக இப்பகுதி மக்களுக்கு வழங்கி வந்ததை புகழியூர் கல்வெட்டால் அறியலாம்.

பாடற் பொருளைக் காண்போம். 'செரிந்த கொம்புகளிடத்தே நறும்பூக்கள் நிறைந்த நக அல்லது சுரபுன்னை மரங்கள் அடர்ந்த நாகமலை உள்ள குறும்பொறை நாடு'' என்றாகும். 'நாகத்து' என்பது 'நாகமலை அமைந்துள்ள' என்று விரியும். சென்னிமலையை அடுத்துள்ள அரச்சலூரிலுள்ள மலையே நாகமலை ஆகும்.

குறும்பொறை மலை உள்ள இடம் குறும்பொறை நாடு என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னிமலை அக்காலத்தில் ''சென்னிக் கோடு, என வழங்கப்பட்டுள்ளது. (நற்றிணை-28). சென்னிமலை, நாகமலை இவற்றினிடையே மணிமலைக் கரடு, குட்டிக் கரடு என்ற இரு சிறுமலைகள் உள்ளன. குட்டிக்கரடு என்பதன் இலக்கிய வழக்கு குறும்பொறை ஆகும்.

இந்தக் குட்டிக் கரடு மீது தற்போது, பழைய சான்றாக ஐயம் கொள்ளும் அளவில் ஒரு அடையாளம் உள்ளது. வட்ட வடிவமான கருங்கல் கட்டிடம் இரண்டு இருந்ததன் சாயலாக சாந்துப் பொருள் இல்லாத வெறும் கருங்கல் அடுக்குகள் இரண்டு உள்ளன. புதைபொருள் ஆய்வுகள் தமிழகத்தின் ஆதிகாலத்தில் வட்டவடிவக் கட்டிடங்கள் இருந்ததைப் பல இடங்களில் கண்டு பிடித்துள்ளது. எனவே இந்தக் குட்டிக் கரடே மாவீரன் கொடு முடியின் குறும்பொறை மலையாக இருக்கலாம்.

இந்த ஆமூருக்கு வரும் வழி ஆறலை கள்வர் மிகுந்த இடம் என்று (அகம் 159) கவுதமன் சாதேவனார் பாடியுள்ளதைக் கண்

டோம். கொடுமுடிக்குப் பின் சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை, அவிநாசியில் சிவபெருமான் பூத கணங்களை ஏவி கொள்ளையடித்ததோடு ஒப்பிட்டு மகிழலாம்.

[9] கொங்கு மண்டலத்து உள்நாட்டுப் பிரிவான 24 நாடுகளில் 'குறுப்பு நாடும்' ஒன்று.

''கொங்கில் குறும்பில் குரக்குத் தளியாய்''

என்பது சுந்திரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம். குறும்பு நாடு சென்னிமலையின் அடிவாரத்திலிருந்து மேற்கே உள்ள பகுதியாகும். குறும்பொறை நாடு என்று முன்னர் வழங்கி வந்த பகுதி சுருங்கி பிற்காலத்தில் 'குறுப்பு நாடு' என்று பெயர் பெற்றிருக்கும்.

எட்டாம் பத்து 74-ஆம் பாட்டில் ஐந்தாம் வரியில்

''கொடுமணம் பட்ட வினைமாண் அருங்கலம்''

என்று அரிசில் கிழார் பாடுகிறார். இதற்கு அடுத்த வரியில் குறும்பொறை மலையைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்தக் கொடுமணம் என்ற ஊர் சென்னிமலையை ஒட்டி உள்ளது. [10] குறுப்பு நாட்டு ஊர்த் தொகைப் பாடலில் கொடுமணல் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

கொடுமுடியை அடுத்துள்ள வள்ளியறைச்சல் என்னும் ஊர்க் கோயிலில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டை வெட்டியவன் ''ஆமூருடையான்'' என்றுள்ளது (தமிழகத் தொல்லியல் துறையின் Damilica) இந்த ஊர் பழைய கோட்டையிலிருந்து ஐந்துமைல் தொலைவில் நொய்யலாற்றங்கரையில் உள்ளது. அதனால் இன்றைய ஆனூர் அப்போது ஆமூர் என வழங்கி வந்துள்ளது புலனாகும்.

வெல்போர் வானவன்

குறும்பொறைக் கோமான் கொடுமுடியுடன் போரிட்டவன் யார்? ''இலக்கிய வரலாறு'' என்னும் நூலில் பேராசிரியர் கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்கள் அடையாளம் காட்டுகிறார்கள். அவன் பல்யானைச் செல்கழுகுட்டுவன். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் தம்பி. கொங்கு நாட்டில் ''கொங்கூர் (தாராபுரம்) என்ற ஊரிலிருந்து ஆட்சி செய்தவன் (கொங்கு-மாசி 71 இதழ்) வானவரம்பன் என்று பெயர் இருக்கவேண்டியவன்.[11] உம்பர்காட்டை (ஆனைமலையைத்) தன்கோல் நிரீஇயவன். அயிரைமலை (பழனியை அடுத்துள்ள அய்வர்மலை)யின் தலைவன். (கொங்கு. சன. 1972) பூழிநாட்டினை வென்றவன். பெரும் யானைப் படைகொண்டவன்.

இவன் எப்படித் தோற்றிருக்கமுடியும்? எல்லாப் போரிலும் வெற்றியே இருக்க இயலாதல்லவா! முதல் போரில் தனது படையை அனுப்பியிருக்கலாம். அதில் கொடுமுடி வென்று அப் படையைத் துரத்தியிருக்கலாம். அந்த வெற்றியைப் பாராட்டி கவுதமன் சாதேவனார் பாடியிருக்கலாம்.

பின்னர் பெரும்படையோடு தானே வந்த குட்டுவன் கொடு முடியின் ஆமூர் மதிலை அழித்து வாகை சூடியிருக்கலாம். பல் யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாடும் மூன்றாம் பத்து இவ்வெற்றியைச் சிறப்பித்துப் பாடுகிறது.

> **"ஆ கெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த**
> **வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்றல்"**
>
> (பதிற் 22/15—16)

என்று விளிக்கிறார் கவிஞர். அப்பாடலின் பின் பகுதியில் குதிரை, யானை, காலாட்படை வீரர்கள் கோட்டையைத் தகர்த்து வென்ற தும், அருகிலிருந்த புனலில் நீராடும்போது எழுந்த பேரொலியை வியந்து கூறுகிறார். ஆமூர் நொய்யல் ஆற்றங்கரையில் இருந்ததை இங்கு நினைவு கொள்ளலாம்.

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

இந்த ஆமூரிலிருந்து சுமார் 10 மைல் தொலைவில் உள்ளதே திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி என்ற ஊராகும். இதன் முதற் பெயர் கறையூர். [12] காவிரியின் வலதுகரையில் அமைந்துள்ளது.

> **"கறையூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி நற்றவா"**

என்று (சுந்தரர்) தேவாரப்பாடல் கூறும். கோயிற் கல்வெட்டுக்கள் 'திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியார்" [13] "திருப்பாண்டிக் கொடு முடி மகாதேவர்" [14] "திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி ஆளுடைப் நாயனார்" [15] என்றும் கூறுகின்றன. புதியதாக ஆற்றங்கரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பனிரண்டாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்று (248/1961-62 A. R of I. E) '[16] ஆம்பரநாதப் பெருமாள் என்று கூறுகிறது. இது 'ஆமூர் நாதப் பெருமாள்' என்பதன் திரிபாக இருக்கலாம்.

சங்க காலத்தில் கொங்கு நாட்டில் குறும்பொறை மலைக்குக் கிழக்கே இருந்த ஆமூரைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த குறுநில மன்னன் கொடுமுடி ஆவான். அந்த ஆமூர் இன்றைய கோவை மாவட்டத்தில் தாராபுரம் வட்டத்தில் பழையகோட்டை எனப்படும் ஆனூர் ஆகக்கொள்ளலாம். இவனோடு பொருது முதல் முறை தோற்றுப் பின்னர் வென்ற சேரன் பல்யானைச் செங்கழு

குட்டுவன் ஆவான். கொடுமுடியின் சார்பாக ஏதாவது ஒரு வழியில் பெயர்கொண்ட இடம் இன்றைய திருபாண்டிக் கொடு முடி ஆகும். கொடிமுடியின் பெயரால் அமைந்த கோயில் காலப் போக்கில் சிவபெருமானாக வழிபடப்பட்டு 'கொடுமுடி மகா தேவர்' என்றும் 'கொடுமுடி ஆளுடைய நாயனார்' என்றும் பெயர்கொண்டது. அதுவே மகுடேசுவரர், மகுடலிங்கர் என வடமொழிச் சாயல் பெற்றுவிட்டது. கரையூர் என்ற பழைய பெயர் மாறி, ஆண்டவன் திருநாமம் ஆன கொடுமுடி, ஊருக்கு அமைந்து விட்டது.

பார்வைக் குறிப்புகள்

1. S.I.I. vol. IV. No. 377
2. நல்லூர் நத்தத்தனார்—சிறுபாணாற்றுப்படை
3. சாத்தந்தையார்—புறம் 80
4. ஓரம்போகியார்—ஐங்குறுநூறு 56
5. ஐங்குறுநூறு 183, 404
6. பெருங்கதை (38—117)
7. ஐராவதம் மகாதேவன்—Corpus of the Tamil Brahmi Inscriptions.

    நல்லியூர் பிட்டன் குறுமக்கள்
    கிரன் ஓரி செப்பித்த பாலி,

8. கொங்கு-ஏப்பிரல் 71 (முதல் தொகுதி)
9. கொங்கு மண்டலம்—நாட்டுப் பாடல்—கொங்கு மண்டல சதகம்.
10. குருப்பு நாடு—ஊர்த்தொகைப்பாடல்—கொங்கு மண்டல சதகம்.
11. கொங்கு—முதல் தொகுதி. (மாசி 2002) பிப்ரவரி 71 இதழ்.
12. சேதுப்பிள்ளை—ஊரும் பேரும்
13. தென்னிந்தியக் கோயில் கல்வெட்டுக்கள் (பாகம் I) சாசனம் 253
14. ,, சாசனம் 254
15. ,, சாசனம் 252
16. Annual report of Indian Epigraphy 284/1961-62. கி.பி 11-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு.

1971 ஜூன் திங்களில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைப்பெற்ற இந்திய பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றத்தின் இரண்டாவது கருத்தரங்கில், வரலாற்றுப் பகுதியில், தமிழகத் தொல்லியல் துறை இயக்குநர் திரு. இரா. நாகசாமி அவர்களின் தலைமையில், திரு. தே. பொ. மீ அவர்களின் முன்னிலையில் படித்து ஆராயப் பெற்ற எழுத்துரை.

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி

அமைவு

வான் பொய்த்தாலும், தான் பொய்யாது வளம் சுரக்கும் காவிரி நதியின் மேல்கரையில் அமைந்துள்ளது திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி. ஈரோடு-திருச்சி செல்லும் புகைவண்டிப் பாதையில் 24 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது; ஐந்தாவது நிலையம். பெரியார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது, நொய்யலாறு காவிரியில் வந்து கலக்கும் கூடுதுறைக்கு மேற்கே 5 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. காவிரியைக் கடந்தால் சேலம் மாவட்டத்தையும், நொய்யலைக் கடந்தால் திருச்சி மாவட்டத்தையும் அடையலாம்.

கொங்குத் தலம்

பண்டைத் தமிழ்நாடு சேரநாடு, சோழநாடு பாண்டிய நாடு தொண்டை நாடு, கொங்கு நாடு என ஐந்து பிரிவுகளாக பிரிந்திருந்தது. சேலம், தர்மபுரி, கோவை, நீலகிரி மாவட்டங்களும் திருச்சி மாவட்டத்தில் கரூர் குளித்தலை வட்டங்களும், மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி வட்டமும், கொங்கு நாட்டின் பகுதிகளாகும். கொங்குநாட்டில் ஏழு சைவத்தலங்கள் சிறப்புடையன. அவை கரூர், வெஞ்சமாக்கூடல், பவானி, அவிநாசி, திருமுருகன்பூண்டி, திடுச்செங்கோடு, திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி ஆகியன. கொடுமுடி ஆறாவது தலம் ஆகும்.

கறையூர்

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியின் பழைய பெயர் கறையூர். கறைசை எனவும் வழங்கப்படும். பேராசிரியர் இரா. பி. சேதுப் பிள்ளை அவர்கள் தமது ஊரும் பேரும் என்ற நூலில் தேவும் திருவும் என்ற அத்தியாயத்தில் இதைப்பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். பழம் பாடல் களிலும், கல்வெட்டுகளிலும் கறைசை, கறையூர் என்னும் பெயர் அதிகப் புழக்கத்தில் உள்ளது.

மாவீரன் கொடுமுடி

சங்க காலத்தில் 'கொடுமுடி' என்ற பெயரில் குறுநில மன்னன் ஒருவன் இருந்துள்ளான். அவனது தலை நகரம் ஆமூர் ஆகும். கோட்டை, கொத்தளங்களுடன், பாதுகாப்பு மிக்கது அந்த ஆமூர். ஆமூர் கோட்டையில் மறைந்திருந்து பகைவர்களைத் தாக்கப் பொய்யறைகள் பல இருந்தன. குறும்பொறை மலையின் கிழக்கே அமைந்திருந்தது அந்த ஆமூர், விண்ணை முட்ட நெடிதுயர்ந் திருந்தது அம்மலை. காட்டுப் பூக்கள் அதன் சாரலில் பூத்துக் குலுங்கின. (அகம் 159).

ஆமூர் கவுதமன் சாதேவனார் தன் புலமைத் திறத்தால் கொடு முடியைப் புகழ்ந்து பாடி, அவன் ஆதரவில் வாழ்ந்து வந்தார். நொய்யலாற்றங்கரையில் தற்போது அமைந்துள்ள பழையகோட்டை ஆனூர் என்று வழங்கப்படும். இதுவே அக்கால ஆமூராக இருக் கலாம் என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. வள்ளியறச்சலில் உள்ள கோயிலின் கதவு நிலையில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் 'இது ஆமூரான் எழுத்து' என்று வருகின்றது. அவனும் இந்த ஆமூரைச் சேர்ந்தவனாக இருக்கலாம். அறச்சலூர் தலைமலைக்கும், சென்னி மலைக்கும் நடுவில் குட்டிக்கரடு என்ற சிறுமலை உள்ளது. அதுவே குறும்பொறை மலை ஆகலாம். அதன் உச்சியில் தொன்மைச் சின்னங்களான வட்டக் கட்டிடத்தின் அழிபாடுகள் உள்ளன.

கொடுமுடியின் தலைநகரான ஆமூரின் புகழ் நெடுந்தொலைவு பரந்திருந்தது. புகழ் பெருகப் பெருகப் பகை பெருகுமன்றோ? அப்போது சேரநாட்டை ஆண்டவானவன் ஒருவன் கொடுமுடியை அடக்கி அடிபணிய வைத்திட எண்ணித் தனது பெரிய யானைப் படையை அனுப்பி வைக்கிறான். கொடுமுடியின் வாள்வீச்சாலும், படைத்திறத்தாலும் அவ்யானைகள் தம் கொம்புகளை ஒடித்துக் கொண்டு திரும்பி ஓடிவிட்டன.

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்

அந்த வானவன், பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் ஆவன், ஆவன் இமயவரம்பனின் தம்பியாவன். பின்னர் அரியணை ஏறிய செங்குட்டுவனின் சிறிய தந்தையாவான். பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனின் யானைப்படை பெரும் புகழ் பெற்றது. ஒரு பகற் பொழுதில் வங்கக் கடல் நீரும், அரபிக் கடல் நீரும் ஒரு சேரக் கொண்டு வரக்கூடியவை. தனது படை தோற்றுவிட்டதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்

தானே முன்னிற்று படையெடுத்து வந்து கொடுமுடியை வென்று ஆமூர்க் கோட்டையைத் தரை மட்டமாக்குகிறான். புரவிப் படை வேழப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை அனைத்தையும் அனுப்பிப் போரிடுகிறான். ஐயவி என்னும் பொறியால் கோட்டைக்குள் வில் மழை பொழிகிறான். அகப்பா எனப்படும் உள்ளரணையும் தாக்கி ஆமூரை அழித்தே விடுகிறான். போர் வெற்றிக்குப்பின் அவனது படைஞர் நொய்யலாற்றில் இறங்கி நீர் விளையாடியபோது எழுந்த குரலோசை பேய்களையும் அலற வைத்தது. (பதிற்றுப்பத்து-22).

கவுதமனார்

இதனைப் பாடிய புலவர் பாலைக் கவுதமனார் என்பர். முன்னர் ஆமூர்க் கொடுமுடியைப் பாடியவரும் இவரேயாவர். அவர் பாடியுள்ள அகநானூறு 159-ஆம் பாடல் பாலைத் திணை ஆகும். பாலை பாடுவதில் வல்லவர் ஆதலின் பாலைக் கவுதமன் எனப்பட்டார். வயது கூடிய காலத்தில் கவுதமனார் என்று ஆர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. கொடுமுடி இறந்ததும், அந்நாட்டினை மேற் கொண்ட பெருமன்னனான பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனை அண்டிப் பல நன்மைகளை அடைந்தார். பதிற்றுப் பத்தின் மூன்றாம் பத்தினைப் பாடியவர் இவரே.

அந்தணர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். தான், தன் மனையாளோடு சுவர்க்கம் செல்ல வேணடுமென்று விரும்பினார். அதற்காகப் பல யாகங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றார். இவரது விருப்பங்கைப் பல் யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் பூர்த்தி செய்து யாகங்கள் செய்ய உதவினான். வயதில் முதிர்ந்த பார்ப்பனரைக் கொண்டு சிறந்த முறையில் 9 யாகங்கள் நடைபெற்றன. பத்தாவது யாகத்தின் இறுதியில், பாலைக் கவுதமனாரும் அவரது பார்ப்பினியும் மறைந்து விட்டார்கள் (காணாராயினர்) என்று பதிகம் கூறுகிறது. இக்காலம் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டாகும்.

கொடுமுடி : ஊர்—பேர்

பழைய கோட்டையின் மிக அண்மையிலே தான் தற்போதைய திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி உள்ளது. எனவே அத்தலைவனின் பெயருக்கும், ஊரின் பெயருக்கும் தொடர்புண்டு எனக் கருத இடமுண்டு. அக்கால ஆமூருக்கு மிக அண்மையில் உள்ள புண்ணிய நதி காவிரி தான். அதனால் அவனது ஈயக்கடன்கள் இங்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம். அவனது வீரத்தையும், கொடையையும் போற்றி நடுகல் அமைத்து வழிபட்டிருக்காலம்.

இதுவே காலப்போக்கில் ஈசனது திருநாமமாகவும், ஊரின் பெயராகவும் ஊருமாறி விட்டது. காவிரிக் கரையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பனிரண்டாம் நூற்றுண்டுக் கல்வெட்டு (ARE 284/1961-62)ச் செய்தி இதை உறுதிப்படுத்தும். திரைக்கொற்றவாயில் குடி ஈசனான ஆம்பரநாதப பெருமானனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆமூர்நாதன் என்பதே ஆம்பரநாதன் என மறுவியதாகக் கொள்ளலாம்.

மகுடலிங்கர்—மகுடேசுவர்

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி ஈசனின் திருநமாம் தற்போது மகுடேசுவரர், மகுடலிங்கர், கொடுமுடி நாதர் எனப் பலவாறாக வழங்கி வருகின்றது. மகுடேசுவர் என்பது கொடுமுடி என்பதன் வடமொழி வழக்கு என்பது சொல்லாமல் விளங்கும். அப்பர் சுந்தரர், சம்பந்தர் காலத்திலும், வேள்விக் குடிச் செப்பேட்டுக் காலத்திலும் பாண்டிக் கொடுமுடி என்றே அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் கல்வெட்டுக் காலமான 12, 13 நூற்றாண்டுகளில் கொடுமுடி மகாதேவர், கொடுமுடி ஆளுடைய நன்னாயனார், என்றும் அழைக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டுத் தலங்களின் பெயர்கள் எல்லாமே கி. பி. பதினாலாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் வடமொழிப் பெயரில் மாறி வழங்கின. அப்போதைய வடமொழி வேகம் காட்டாற்று வெள்ளம் போலத் திரண்டு வந்து தமிழ்ப் பெயர்களையெல்லாம் அழித்து விட்டுப் போய் விட்டன. பல ஊர்களில் பண்டைத் தமிழ் பெயர்களின் காலத்தடம் கூட இல்லையெனில், அக்கால வடமொழி வெறி வேகத்தை அளவிடக் கருவி ஏது?

திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியும், அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. ஈசனின் திருநாமம் மகுடலிங்கர் என மாறியது எனினும் ஊருக்குக் கொடுமுடி என்ற பெயர் நிலைத்து விட்டது.

புதிதாக அமைக்கப்படும் நகரங்களில், ஆகம சிற்ப விதிகளின் படி, சிவன் கோயில் நகரத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அமையும். கொடுமுடியில் அவ்வாறு இல்லை. அதனால் முதலில் அமைந்த கோயிலைச் சுற்றி ஊர் வளர்ந்து விட்டது எனக் கொள்ளலாம்.

சமயக் குரவர் நால்வர்

அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர் ஆகிய சமயக் குரவர் மூவரும் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி வந்துள்ளனர். பாண்டிக் கொடுமுடி ஈசனைப் பாடி பரவச மடைந்துள்ளனர். அப்பர் பெருமான் திருக்குறுந்தொகை என்னும் ஐந்து பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். திருக்கொடுமுடி என்றாலே தீவினை அகலும் என்பது அவர் வாக்கு.

புகழ்பெற்ற நமச்சிவாய பதிகம் என்னும் பத்துப் பாடல்களைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இயற்றியுள்ளார். கற்றவர் தொழுது புகழும் பாண்டிக் கொடுமுடி எனப் பாராட்டுகின்றார்.

திருஞானசம்பந்தர் தன் பதிகத்தால் இசைமாரி பொழிந்துள்ளார். கானமர் மஞ்ஞைகள் ஆடும் கோலக் காவிரி என மகிழ்ந்து போனார்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான், கொடுமுடி வந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனினும் வைப்புத் தலமாகக் கொடுமுடியை நினைந்து பாடியுள்ளார். தில்லையிலருளிய ஆனந்தமாலையின் ஏழாவது பாட்டில்,

> ''அரிய பொருளே, அவிநாசி யப்பா,
> பாண்டி வெள்ளமே''

என விளித்து வணங்குகிறார்.

வேள்விக்குடிச் செப்பேடு

கி.பி. 765 முதல் 795 வரை அரசாண்டவன் பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன். அவன் தந்தை அரிகேசரி பராங்குச மாறவர்மன் என்ற தேர்மாறன். கொங்கு நாட்டில் பல போர்க்களங்களில் பங்கேற்று வெற்றியுலா வருகிறான். மழகொங்கத்தை அடிப்படுத்தியதும், காவிரியைத் தாண்டி கொடுமுடி வந்து கேருகிறான். அப்போதே திருக்கோயில் சிறந்து விளங்கியது. எழில் சேர்ந்து நெடிதுயர்ந்திருந்தது கோயிலின் மதிற்சுவர். பசுபதி ஈசனைத் தெண்டனிட்டு வணங்கி, பொன்னும் மணியும் காணிக்கையாக வழங்குகிறான். கேள்விக் குடிச் செப்பேடு தேர்மாறனின் மகன் நெடுஞ்சடையன் வழங்கியது.

அதில் ஈசனின் பெயர் பசுபதி என வருவது கொண்டு அவன் வணங்கிய தலம் கரூர் பசுபதீச்சுரமாக இருக்கலாம் என்று சிலர் கருதுவர். கொடுமுடி ஈசனையும் பசுபதி என்றழைக்கும் வழக்கம் இருந்ததால்,இவ்வாறு வலிந்து பொருள் கொள்ள வேண்டுவதில்லை. புலவர் செ. இராசு வசம் வந்து சேர்ந்த ஓலைச் சுவடிகளில் ஒரு ஒத்தை ஓலை கிடைத்துள்ளது. ஒரு கட்டு ஓலையில் அது 33 வது ஏடு. ''கொடுமுடி பசுபதி லிங்கர் பேரில்'' என்று தலைப்பிட்டு ''திங்களணி வேணியும்'' என்று தொடங்கும் விருத்தப் உள்ளது' எனவே கொடுமுடி ஈசனையும் பசுபதி என்றழைக்கும் வழக்கம் தொடர்ந்து இருந்து வந்துள்ளதை அறியலாம்.

சோழன் பூர்வ பட்டயம்

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் பழஞ்சுவடி நூலகத்தில் சோழன் பூர்வ பட்டயம் என்ற நூல் கிடைத்துள்ளது. அந்தச்செய்தி எழுத்து வடிவம் பெற்றது பிற்காலம். எனினும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்ததகாச் சொல்லப்படும் காலம் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலம். அவனுக்குக் கரிகால் சோழன் என்ற பெயரும் உண்டு,

கொங்கு நாடு அக்காலத்தில் சீர்திருத்தம் அடையாமல் இருந்ததாம், அதனால் ஆட்சி முறையைச் செப்பம் செய்யகரிகாலன் தன் பரிவாரங்களுடன் வருகிறான். பல ஊர்களில் கோயில் கட்டி குளம் வெட்டி விழா எடுக்கிறார்கள். சிவன் கோயில்களில் விழா எடுக்குமுன் உள்ளூர் தேவதைகளுக்கு பலிபூசை செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறான், சில இடங்களில் நரபலி கூட நடக்கின்றது அந்த வகையில் கரூரிலிருந்து கொடுமுடிக்கு வருகிறார்கள்.

கொடுமுடியில் ஒவ்வொரு சாதிக்கும் ஒரு தலைவரை நியமிக்கின்றான். கோயிலுக்கு மானியம் விட்டு கல்லிலும் ஓலையிலும் எழுதித் தருகிறான். கோயிலுக்குப் புண்ணியாங்கம் செய்கிறான்.

கல்வெட்டுக்கள்

தற்போது வீரநாராயணப்பெருமாள் சந்நிதிக் கருவரையில் பின்புறம் ஒரே ஒரு கல்வெட்டு மட்டும் உள்ளது. ஆனால் சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஐந்து கல்வெட்டுக்கள் இருந்தன. திருக்கோயில் அவ்வப்போது புதுக்கப்படும் போது, அவர்களின் அறியாமையால் அவை அழிந்து விட்டன. மெக்கன்சி என்ற வெள்ளைக்காரர், அந்தந்த ஊரில் உள்ளவர்களையே பயன்படுத்தி, கல்வெட்டுக்களைப் படித்து காகிதத்தில் பிரதி செய்து வைத்திருந்தார். அவை மிகவும் பிழைப்பட படிக்கப்பட்டுள்ளன தென்னிந்தியக் கோயிற் சாசனங்கள் என்ற நூலுல் அவற்றை அச்சிட்டுள்ளனர். வாசகத்தில் படித்தவர்கள் பிழை செய்து இருந்திருந்தாலும், செய்தியை ஓரளவு யூகிக்க முடிகிறது.

புகலூரான் வாய்க்கால் கரை நந்தவனக் கட்டிடத்தில் ஒரு கல்வெட்டு இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அதன் வாசகம் கிடைக்கவில்லை. காவிரிக் கரையில் இரண்டு கல்வெட்டுக்களை மைசூரிலுள்ள, தொல்லெழுத்துத் துறை படியெடுத்துள்ளது. ஆனால் அவற்றின் முழுவாசகம் வெளியிடப்படவில்லை. தற்போது அக்கற்கள் எங்குள்ளன என்றும் தெரியவில்லை.

கல்வெட்டுக்கள், சுந்தர பாண்டியன், வீர நாராயணன், ரவி வர்மன் முதலியோர் அளித்துள்ளனர்.

சேக்கிழார்

சிவன்பால் சிந்தை முழுவதும் செலுத்தியதால் சிறப்புப்பெற்ற சிவனடியார்கள் வரலாற்றைத் தொகுத்துத் தந்தவர் சேக்கிழார் பெருமான். இரண்டாம் குலோத்துங்கன் (கி. பி. 1133முதல் 1145 வரை) அவையில் அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர். அதனால் அக்காலத் தமிழ் நாட்டின் அரசியல் எல்லைகள், சமுதாயப் பண்புகள் முதலியவற்றைத் தெளிவாகத் தந்துள்ளார்.

ஞானசம்பந்தர் திருச் செங்கோட்டில் தரிசனம் முடித்துக் கொண்டு 'முப்புரி நூலுடன், தோலணி மார்பர் முனிவரோடும் செப்பரும் சீர் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி சென்றணைந்தார்' எனக் கூறுகிறார் சேக்கிழார். பருவம் மாறாத பொன்னி நதி சூழ்ந்த பாண்டிக் கொடுமுடியார் பாதம் மருவி வணங்கி வளம் மிக்க தமிழ் மாலை சாத்தி மகிழ்ந்தாராம்.

சுந்தரர் சுற்றுலாவிலும் பாண்டிக் கொடுமுடி இடம் பெறுகிறது. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணத்தில் இவை கூறப் படுகின்றன. நமச்சிவாயப் பதிகம் பாடி மகிழ்ந்ததைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

அருணகிரி நாதர்

குமரக் கடவுளைப் பாடுவதையே தன் பணியாகக் கொண்டவர் அருணகிரியார், தவறான வழி மேற்சென்ற தன்னைத்தடுத்தாட் கொண்ட குமரவேளை ஊர் தோறும் சென்று வணங்கித் தன் சந்தத் தமிழால் பாடிப்பணிவார்.

கொடிமுடிக் குமரனை அணுகி 'இருவினைப் பிறவிக் கடலில் மூழ்கடித்துத் துன்புறுத்தாமல் திருவருட் கருணை பொழிய' வேண்டுகிறார். பின்னர் வயலூர் சென்று முக்தியடைகிறார். வயலூர் திருச்சிக் கருகில் உள்ள தலம். வயலூர் சென்ற பின்னும் மீண்டும் கொடுமுடிக் குமரனை நினைத்து புகழ்ந்து ஏத்துகின்றார்.

சர் பிரான்சிஸ் புக்கானன்

கி. பி. 1800 இல், ஆங்கில ஆட்சியின் இந்தியா ஆளுநர் மாண்பமை மார்க்கஸ் வெல்லெஸ்லி அவர்கள் இந்தியா நாட்டின்

கலை, பண்பாடு, வரலாறு பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்பினார். சர் பிரான்சிஸ் புக்கானன் என்ற அறிஞரை அழைத்து, நாடு முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து, வேளாண்மை, கலை, வாணிபம், சமயம், பழக்கவழக்கங்கள் இயற்கை, அரசியல், பழமை வரலாறு பற்றி அறிக்கை தரும்படி கட்டளையிடுகிறார். இருப்புப் பாதைகள் போடுவதற்கு முந்திய காலம் சில உதவியாட்களை அழைத்துக் கொண்டு புறப்படுகிறார். திப்பு சுல்தானிடமிருந்து, கம்பெனிக்கைப் பற்றிய பகுதிகள், மைசூர் மன்னர் நாடு, கேரளம் முதலிய இடங்களில் பயணம். முதலில் சென்னையிலிருந்து பயணமாகிறார். அருமை மிகுந்த ஆவணம் அது.

1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் பத்தாம் நாள் பாசூரிலிருந்து கொளாநல்லி வழியாகக் கொடுமுடி வந்து சேர்ந்தார். இந்தியாவில் தான் கண்ட காட்சிகளில் எல்லாவற்றிலும் இது அழகான வழி என்று உளமாரப் புகழுகிறார். இங்கிலாந்தைப் போல மரங்கள் செழித்து வளர்ந்தனவாம். "A great part of the route led me through a country fully cultivated aud inclosed; and although not so well wooded as England, yet I think on the whole, the most beautiful that I have seen in India" என்பதே அவர் குறிப்பு. அப்போது கொடுமுடிக் கோவிலில் 11 பிராமணரும் 21 பேர் இசைஞரும், நடனமாதரும் இருந்தனராம். கோயில் மிகவும் எளிமையாக இருந்ததாம்; மக்கள் புதிய வீடு கட்டிக் கொள்ள அரசாங்கம் கடன் கொடுத்து உதவிற்றாம். புகளூர் வாய்க்காலைப் பற்றியும், பிராமணருக்களிக்கப்பட்ட இனாம் பூமிகளைப் பற்றியும் கூறுகிறார். புக்கானன் அவர்களின் அறிக்கை 175 ஆண்டுகட்கு முந்திய கொடுமுடியைக் கண்முன் நிறுத்துகின்றது.

திருக்கோயில்

ஊருக்கு அணியாகத் திகழுவது மகுடேசுவரர் கோவில். இங்கு வீரநாராயணப் பெருமாளுக்கும் கோயில் உண்டு. வன்னி மரத்தடியில் பிர்மா எழுந்தருளியுள்ளார். பண்மொழியம்மை, திருமகள் ஆகிய மூர்த்தங்கள் உண்டு. வடமொழியிலும், தமிழிலும் தலபுராணங்கள் உண்டு. வழிபட வந்தோர் எழுதிய கட்டுரைகள் ஏராளம்.

படிமங்கள்

கோயிலின் பல புகழ் பெற்ற செப்புப் படிமங்கள் உள்ளன அவற்றுள் முதன்மையானது திரிபுராந்தகர், நடராசர், விஷ்ணு

ஆகியன. 1961 ஏப்ரலில் வந்த லலித்கலா ஒன்பதாம் இதழில் இவை படங்களுடன் வெளியாகி உலகப் புகழ் பெற்றுள்ளன. தமிழகத் தொல்லியல் துறை இயக்குனர் Dr. நாகசாமி அவர்களே அக் கட்டுரை ஆசிரியராவர்.

காவிரி

வடக்கே இருந்து ஓடிவந்த காவிரி இங்கு கிழக்கு நோக்கித் திரும்புகிறது. வட்டவாசிகை கொண்டு ஈசனது அடி தொழுவதாகப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். எனினும் காவிரியால் பாசனப் பயன் இங்கில்லை.

பாசனம்

முப்போகம் விளையும் நஞ்சை நிலங்கள் சூழ்ந்ததுகொடுமுடி பவானி காவிரியில் கலக்கப்படுவதற்கு முன்பு கட்டப்பட்டுள்ளன அணையிலிருந்து காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பிரிந்து வயலை விளைவிக்கின்றது. அதற்கு மேலே கீழ்பவானி அணையில் சிவ கிரிக்கிளை வாய்க்கால் பாசனம் தருகிறது. நெல்லும் கரும்பும், வாழையும், மஞ்சளும், கடலையும் இன்னும் எல்லாப் பயிர்களும் வளம் கூட்டுகின்றன.

சேரர் வழிமுறை

பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் தொடர்ச்சியான [redacted] குறிப்புகள் கொண்ட நூல்களுல் பதிற்றுப்பத்து தலையாயது. எனினும் அதிலுள்ள குறிப்புகள் வரலாறு எழுதப் போதுமானவை அல்ல. பிற சான்றுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துச் சேரர் வழி முறையை உறுதி செய்ய வேண்டியுள்ளது, அவ்வாறு சேரர் வழி முறையை ஆய்தலே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

முந்தைக் கருத்துக்கள்

சேரர் வழி முறை பற்றி ஆராய்ந்தவர்களுள் மு. இராக வய்யங்கார் ஒருவர். அவர் கருத்துப்படி சேரன் செங்குட்டுவன் ஐந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவன்; கொங்கு நாட்டுக் கரூரே சேரர் தலைநகரான வஞ்சி.

நீதிபதி கே. ஜி. சேசையர் அவர்களின் கருத்துப்படி சேரர் வமிசம், கேரளத்துக் கொடுங்கோளூர்-வஞ்சியை தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு பிரிவினரும் கொங்குச் கரூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு பிரிவினரும் ஆக இரண்டு வம்சம் ஆகும்.

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், சேரர் வமிசம், மருமக்கட் தாய முறைப்படிபெண்வழி வமிசம் என்றார்.

சேரர் வம்சவாளி பற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் மயிலை. சீனி வேங்கடாசாமி அவர்களுடைய கருத்து முக்கியமானதாகும். இக் கட்டுரை ஓரளவு இவருடைய கருத்துக்களை அடியொட்டி, சில புதிய யோசனைகளைக் கூறும்.

கல்வெட்டுச் சான்றுகள்

சேரர் வமிசத்தை ஆராய உதவும் ஒரே தமிழ்க் கல்வெட்டு கொங்கு நாட்டுக் கரூரை அடுத்துள்ள புகளூர், ஆர் நாட்டா மலைக் கல்வெட்டு ஆகும். அதில் மூன்று அரசர்களின் பெயர் வருகிறது.

"கோ ஆதன் சே(ர)லிரும் பொறை மகன்
பெருங்கடுங்கோ மகன் இளங்கடுங்கோ
இளங்கோ ஆக அருத்த கல்"

என்பது அதன் வாசகம். இதில் வரும் சேர அரசர்களை பதிற்றுப் பத்து 7, 8, 9; பத்துக்களில் பாட்டுடைத் தலைவர்களோடு ஒப்பிடுவர் ஆராய்ச்சியாளர்.

கல்வெட்டுப் பெயர்	பாட்டுப் பெயர்
1. கோ ஆதன் சேல்லிரும் பொறை	செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்
2. பெருங்கடுகோன்	தகடூர் எரிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை
3 இளங்கடுங்கோ	குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை

இதன் மூலம் இரண்டு செய்திகள் உறுதிப்படுகின்றன. ஒன்று சேரர் வழி மருமக்கட் தாயம் அல்ல; மகன், மகன் வழியே ஆகும். இரண்டு: பதிற்றுப் பத்துப் பதிகங்களில் உள்ள வரலாற்றுச் செய்திகள் உண்மையே.

இதே கல்வெட்டில் "கருஊர் பொன் வாணிகன் .... அத்தி அதிட்டானம்" என்றும் வருகிறது. இதனால் கரூர் அக்காலத்தில் பேரூராக இருந்துள்ளதை அறியலாம்.

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் கருத்து :-

உதியஞ்சேரலும், அந்துவனும் தாயாதிகள். உதியஞ்சேரலுக்கு இரண்டு மக்கள். மூத்தவன் நெடுஞ்சேரலாதன். இளையவன் பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன் நெடுஞ்சேரலாதன், பதுமன்தேவி நற்சோணை என இரண்டு மனைவியரை மணந்து கொண்டான். பதுமன்தேவி, நார்முடிச் சேரல், ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என இரு மக்களை ஈன்றாள். செங்குட்டுவனும், இளங்கோவும் நற்சோணை வயிற்றில் தோன்றினர்.

அந்துவன் வழியில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை, இளஞ்சேரல் இரும்பொறை ஆகியோர் ஒருவர் மகன் ஒருவராகத் தொடர்ந்து தோன்றினர்.

அவர்களுடைய காலம் வருமாறு

1.	(இமயவரம்பன்) நெடுஞ்சேரலாதன்	(58)	கி. பி 72—130
2.	பல்யானைச் செல்கழு குட்டுவன்	(25)	கி. பி 82—107
3.	நார்முடிச் சேரல் (வானவரம்பன்)	(25)	கி பி 120—147
4.	சேரன்செங்குட்டுவன் (இமயவரம்பன்)	(55)	கி. பி 130—175
5.	ஆடுகோட்பாடுச் சேரலாதன் (வானவரம்பன்)	(38)	கி. பி 140—178

இவர்கள் அனைவரும் கேரளத்துக் கொடுங்கோளூர்-வஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த மூத்த வழியினர். இவர்கள் காலம் ஒருவர் மீது அடுத்வர் படிந்து (over lap) இருப்பதற்கான காரணம், பதிற்றுப் பத்துப் பதிகத்தில் கணக்கிட்ட ஆண்டு முறை அவ்வரசர் இளவரசுப் பட்டம் கட்டியதிலிருந்து கணக்கிட்டதாக இருக்கலாம் என்கிறார்.

இமயவரம்பன், வானவரம்பன் என்ற பட்டங்களை மாறி மாறிச் சூடிக் கொண்டனர்.

1.	செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்	(25)
2.	தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை	(17)
3.	குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை	(16)

இவர்கள் பொங்குக் கருரைத் தலைநகராகக் கொண்டு, ஆட்சி செய்தவர்கள். இளஞ்சேரல் இரும்பொறை கண்ணகிக்குக் கோயில் எடுக்கும் முன்னரே இறந்து விடுகிறான்.

இவருடைய காலக் கணக்கீட்டையும், வம்சாவளியையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு புதிய யோசனைக்கு வரலாம்.

மூன்று தலைநகர்

இரும்பொறை வம்சம் கருரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்ததை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

வஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டவர்களுள் காலக் கணக்கு ஒருவர் மீது ஒருவர் படிவதற்கு ஆன காரணம் இளவரசுப் பட்டம் கட்டிய காலத்திலிருந்து கணக்கிட்ட தென்பதை விடுத்தது வேறு வகையில் சிந்திப்போம்.

இந்த ஐந்து மன்னர்களும் இரு வேறு தலைநகர் இருந்து ஆண்டனர் எனக் கொள்ளலாம்.

முதல் ஊர்

1. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் (58) கி. பி. 72—130 வரை
2. ,, சேரன் செங்குட்டுவன் (55) கி.பி. 130—185 வரை

சிலப்பதிகாரத்தில் நெடுஞ்சேரலாதன் மக்களாகச் செங்குட்டுவனும், இளங்கோவுமே குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இளங்கோ துறவியானார். நெடுஞ்சேரலாதனுக்குப் பிறகு செங்குட்டுவன் அரியணை ஏறினான்.

இரண்டாவது ஊர்

1. பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன்	(25) கி. பி.	82—107
2. நார்முடிச் சேரல்	(25) கி. பி.	120—145
3. ஆடு கோட்பாட்டுச் சேரலாதன்	(38) கி. பி.	140—178

இதில் உள்ள ஆண்டுகள் தோராயமானவையே. தொடர்ச்சியாக அமைய சிறு மாறுபாடுகளே தேவை. இவற்றை உறுதியாக வரையறுத்துக் கூற வேறு சான்றுகள் இல்லை. அதனால் இம்மூன்று அரசர்களின் ஆண்டையும் தொடர்சியாக எடுத்துக் கொள்வதால் தவறேதும் இல்லை.

இமயவரம்பன் - வானவரம்பன்

முதல் ஊரில் ஆண்ட மன்னர்கள் இமயவரம்பன் என்ற பெயரையும் இரண்டாவது ஊரில் ஆண்ட மன்னர்கள் வானவரம்பன் என்ற பெயரையும் சூடிக் கொண்டார்கள் என்பதே பொருந்தும். ஒரே ஊரில், அடுத்தடுத்து ஆண்டவர்கள், மாறிப் மாறிப் பெயர் சூடிக் கொண்டனர் என்பது பொருத்தமாக இல்லை.

நெடுஞ்சேரலாதன்	—	இமயவரம்பன்
அவன் தம்பிகுட்டுவன்	—	(பட்டம் இல்லை)
நார்முடிச் சேரல்	—	வானவரம்பன்
செங்குட்டுவன்	—	இமயவரம்பன்
ஆ. கோ. சேரலாதன்	—	வானவரம்பன்

இந்தப் பட்டியல் பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனுக்குக் பொருத்தவில்லை. அதுவே இரண்டாவது ஊர் எனக் கொள்ளும் போது குட்டுவன் முதல் மன்னன் ஆகிறான். அதனால் அவனை விடுத்துப் பின்னர் வந்தோர் 'வானவரம்பன்' என்று பெயர் சூட்டிக் கொண்டனர் என்பது பொருந்தும்.

கொங்கூர் (தாராபுரம்)

நெடுஞ்சேரலாதனும், செங்குட்டுவனும் இருந்த ஊர் வஞ்சி என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த இரண்டாவது ஊர் எது?

"கொங்கு தேசராசாக்கள்" என்ற நூலில் கொங்கு நாட்டை ஆண்ட மன்னர்கள் வரலாறு கதை போலக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதில் வடமொழிக் கலப்பும் பேச்சு வழக்கும் மிகுந்து விட்டதால் உண்மை தெளிவாக விளங்கவில்லை.

டாக்டர் மு. ஆரோக்கியசாமி அவர்கள் கருத்துப்படி கி. பி 250 முதல் 405 வரை அரசாண்ட இராட்டிரகூட மன்னர்களைப் பற்றியும் 405 முதல் 870 வரை ஆண்ட கங்கர்களைப் பற்றியும் "கொங்கு தேச ராசாக்கள்" உறுதி செய்கிறது.

இதில் இரட்டர்களுக்கும், சில கங்கர்களுக்கும் தலைநகரம் "ஸ்கந்த புரம்" என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்கந்தன் கந்தனைக் குறிக்கும், கந்தனுக்குக் காங்கேயன் என்றும் பெயருண்டு. அதனால தற்போது 'காங்கயம்' 'காங்கேயம்' என அழைக்கப்படும் ஊரே ஸ்கந்தபுரம் என்றார், ஆரோக்கியசாமி அவர்கள். இது வலிந்து பொருள் கொள்வதாகும்.

தாராபுரத்திற்கு அருகில் "கொங்கூர்" என்ற பெயரில் ஒரு சிற்றூர் உண்டு.

ஸ்கந்தம்—மணம்—கொங்கு

எனவே கொங்கூர் என்பதே ஸ்கந்தபுரம் என்று ஆயிற்று என புலவர் இராசு அவர்கள் கருதுகிறார்கள். தாராபுரம் இராச ராசபுரம் என்பதன் திரிபு ஆகும். தாராபுரத்தில் கோயில் கல்வெட்டு ஒன்று "கொங்கூர் வஞ்சியாகிய இராசராசபுரம்" என்று சொல்கிறது. நாட்டுப் பாடல் இதை "வன்பெறு வஞ்சி" எனப்பாடும்.

கொங்கூர் புதுப்பிக்கப்படும் போது "இராசராசபுரம்" எனப் பெயரிடப்பட்டது. பின்னர் தாராபுரம் என மருவி வழங்குகிறது (தஞ்சை மாவட்டதுத் "தாராசுரம்" அதன் இயற்பெயராகிய இராசராசபுரம் என்பதன் திரிபு ஆகும்.)

எனவே ஸ்கந்தபுரம் ஆகிய கொங்கூரே பல்யானைச் செல்கழு குட்டுவன் முதலாக ஆண்ட சேர மன்னன் தலைநகராகும்.

பதிற்றுப்பத்தில் சொல்லப்பட்ட எட்டு மன்னர்களும், வஞ்சி, கொங்கூர், கருர் ஆகிய ஊர்களைத் தலைநகராக வைத்து ஆட்சி செலுத்தினர். இவர்களிடையே நிறைந்த ஒற்றுமை இருந்தது. அனைவரும் சேர மரபினரே என்ற பெருமை இருந்தது. இதில் வஞ்சி யிலிருந்து ஆட்சி செய்தவர்களே பெரும் பேரரசர்களாகக் கருதப் பட்டனர். மற்றவர்கள் அவர்களோடு ஒத்துழைத்து சேர நாட்டை விரிவு படுத்தி நல்லாட்சி நல்கினர்.

கந்தபுரம்

தமிழக வரலாற்றிற்கு ஆதாரங்கள் தரும் மூல நூல்களில் "கொங்கு தேச ராசாக்கள்" குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும். மிகவும் பிற்காலத்தில் தமிழில் பிழைபட எழுதப்பட்டிருந்த போதிலும் அதில் வரும் விவரங்கள் பல பிற இலக்கியக் கல்வெட்டுச் சான்று களால் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளதால் அதையும் வரலாற்று விவரம் தரும் மூல நூலாக எடுத்துக்கொள்ள அறிஞருலகம் முன் வந்துள்ளது.

பிற்காலச் சோழர் ஆட்சிக்காலம் வருமுன்னர் கொங்கு நாட்டில் ஆட்சி செய்த ரெட்டி குல மன்னர் எண்மர் கங்கர் இருபதின்மர் பற்றிய செய்திகளைத் தருகிறது அந்நூல். ரெட்டி குலமும் கங்கர் குலமே என்று கோவைக் கிழார் கருதுகிறார்.

கங்கர்களில் பலர் தமிழறிந்தவர்களாகவும், வடமொழிப் புலவர் களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர். நன்னூல் எழுதிய பவணந்தி முனிவரை ஆதரித்தவன் சீயகங்கன் என்பான். துருவிநீதன் என்பான் 'கிரார்தாஜுனியம்' என்ற வடமொழிக் காப்பியத்திற்கு உரை எழுதினான். இவர் காலத்தில், 'பிரகத்கதா' என்ற காப்பி யத்தைக் குணாட்டியர் என்பார் பைசாச மொழியில் எழுதினார்; கொங்குவேள் அதைத் தமிழில் பெருங்கதையாக உருவாக்கினார்.

பெருங்கதை ஐம்பெருங் காப்பியங்களுக்கு இணையாகக் கருதப் படுகிறது. ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணியை இயற்றிய திருத்தக்கதேவரை ஆதரித்தவனும் ஒரு கங்க மன்னனே ஆவான்.

> 'வன்பெருவஞ்சிப் பொய்யாமொழி புகழ்
>
> திருத்தகு மாமுனி'

என சீவகசிந்தாமணி பற்றிய பாடல் கூறுகிறது. இதில் பொய்யா மொழி என்ற சொல் சத்தியவாக்கிய கொங்கனி வர்மன் என்ற கங்க மன்னனையும் வன்பெறு ஞ்சி என்றது கங்கர் தலைநகர் ஸ்கந்தபுரத்தையும் குறிக்கின்றது.

கங்கர்களின் தலைநகரமான ஸ்கந்தபுரம் எது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். கொங்குதேச ராசாக்கள் கதையின்படி ரெட்டி மன்னர்கள் எண்மரும் கங்கர்களில் இருவரும் ஸ்கந்தபுரத்திலிருந்தே ஆண்டிருக்கின்றனர். பதினோராவது மன்னனே தலைக்காட்டிற்கு மாற்றிக் கொண்டான்.

கந்தபுரம் பற்றி மூன்று கொங்கத்து அறிஞர்களின் கருத்துக்களைக் காண்போம். முதல்வர் திரு புலவர் குழந்தை அவர்கள், நீலமலையின் அடிவாரத்தில் பவானி ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள டனாய்கன் கோட்டையாக இருக்கலாம் என்கிறார்.[1] இது அவ்வளவு பொருத்தமாகப் படவில்லை. 'அக்காலத்தே இங்கு வந்துபோன மேனாட்டு யாத்திரையரும் காந்தபுரம்—ஆற்றங் கரையில் நஞ்செய் நிலத்தின் நடுவில் இருந்ததாகக் குறித்துள்ளனர். என்று புலவர் குழந்தை அவர்கள் குறித்துள்ளார்கள். இது பின்னர் கூறப்போகும் ஊருக்கும் ஆனாக அமைவதைப் பின்னர் காண்போம். அந்த யாத்திரையர் யாரென்று தெரியவில்லை.

இரண்டாமவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய, காலஞ்சென்ற டாக்டர் மு. ஆரோக்கியசாமி அவர்கள்.[2] இவரது கருத்துபடி காங்கயம் கந்தபுரமாகின்றது. கந்தன் என்பது முருகனின் பெயர், முருகனுக்கு இன்னொரு பெயர் காங்கேயன். எனவே காங்கேயம்-காங்கேயம்-கந்தபுரம் என்கிறார். இது மிகவும் வலிந்து பொருள் கொள்ளலாகத் தெரிகின்றது.

அடுத்தவர் கோவைக்கிழார்.[3] கொங்குநாடு பற்றிய சமுதாய அரசியல் வரலாறு பற்றி நீண்ட ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக பல தெளிவான கருத்தக்களை உருவாக்கியவர் எனலாம். அவர் கருத்துப்படி தாராபுரம் கந்தபுரம் ஆகும். இது ஓரளவு பொருந்துமாறு உள்ளது. கொங்கு நாடு அமராவதி ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. நஞ்சை சூழ்ந்த பகுதி. தலைநகராகும் தகுதி எல்லாவிதத்திலும் பெற்றுள்ளது. கோவை, மாவட்டத் தலைநகராகும் முன்னர் தாராபுரமே தலை நகராக இருந்ததை புக்கானன் அவர்களின் பயண நூலால் அறியலாம். தாராபுரம்

---

1. கொங்கு நாட்டு வரலாறு-புலவர் குழந்தை
2. Congu Country - M. Arokyaswamy
3. கொங்கு நாட்டு வரலாறு-கோவைக்கிழார்
C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார்

என்பது இராஜராஜபுரம் என்பதன் திரிபே ஆகும், கந்தனை-முருகன் தாருகனுக்கு அந்தகன். தாருகனக்கு அந்தகன்புரம்-தாராபுரம் என்று சிலர் கருதுவதாகக் கோவைக் கிழார் அவர்கள் கூறுகிறார் கள். இந்த விளக்கமும் வலிந்து கொள்ளும் பொருளே ஆகும்.

தாராபுரத்திற்கு அண்மையில் கொகூர் என்ற ஊர் உள்ளது. சுமார் பத்து கல்தொலைவில் உள்ளது. இந்தக் கொங்கூரே கந்த புரம் எனப் புலவர் இராசு அவர்களும், புலவர் வே. ரா. தெய்வ சிகாமணிக் கவுண்டர் அவர்களும் கருதுகின்றனர்.

கொங்கூர் - கொங்கு . ஊர் என்ற சொற்களின் கூட்டாகும்' கொங்கு என்றால் மணம், அதன் வடசொல் ஸ்கந்தம். எனவே ஸ்காந்தம் + புரம் ஸ்கந்தபுரம் ஆயிற்று. இதுவே நேர் மொழி பெயர்ப்பு.

ஸ்கந்தம் என்பதை மட்டும் எண்ணி, அதன் மூலம் அறிய முனைந்தரோதே காங்கேயன் போன்ற வழுவல்கள் ஏற்பட நேர்ந் தது. இப்போது கூடப் 'பல்லவா போக்கு வரத்துக் கழகம்' என்று எழுதப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். பல்லவப் பேரரசு என்பது போலப் பல்லவப் போக்குவரத்து என்றே எழுதியிருக்க வேண்டும்.[4] அதையே ஆங்கிலத்தில் Pallava Tranport Corporation என்று எழுதிப் பின்னர் தமிழில் மொழிப்பெயர்த்தாலேயே பல்லவா போக்கு வரத்து என இடர்படநேர்ந்தது. டாக்டர்ஆரோக்கியசாமி அவர்கள் மயங்கியது இதைப் போலவே ஆகலாம் கொங்கூர் என்பதன் நேர் மொழிபெயர்ப்பு ஸ்கந்தபுரம் எனக் கொண்டால் பிழை ஏற்பட வழியில்லை.

கொங்கூரில் ஆண்ட கங்கர்கள் காலப்போக்கில் புதிய தலை நகர் அமைக்க விரும்பியபோறு அதன் அண்மையில் இராரஜாஜ புரம் என்னும் புதிய தலைநகரை அமைத்துக் கொண்டனர். அதுவே பின்னர் தாராபுரம் எனப் பெயர் பெற்றது. கங்கவம்சந்து ரெட்டிகுலத்து எட்டாவது மன்னன் 'கொங்கணிவர்ம மாகாதிராயன் விஜய ஸ்கந்தபுரந்தில் பட்டம் கட்டிக் கொண்டதாகக் 'கொங்கு தேச ராஜாக்கள்' கூறுகிறது. இதுவே புதிய தலை நகர் அமைந்த காலமாகலாம்.

பிற்காலத்திய கல்வெட்டு ஒன்று 'கொங்கூர் வஞ்சியாகிய இராசராசபுரம்' (ஏ. ஆர். இ. 1920) என்று கூறுகிறது. வன்பெறு

---

4. தற்போது இதனை மாற்றி "பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம்" என்று மாற்றிவிட்டனர்.

வஞ்சி என்று நாட்டுப்பாடல்கள் பாடுகின்றன, கரூரையும் வஞ்சி என்று நாட்டுப் பாடல்கள் கூறுகின்றன, அதனால் பிரித்து அறியும் பொருட்டு இந்த பெருவஞ்சி என்று அழைத்தனர் விஜயஸ்கந்த புரம் என்று தாராபுரம் அழைக்கப்பட்டதற்கு இணையாகக் கொள்ளலாம்.

கங்கர்கள் தமிழர்களா ? என்ற ஐயம் எழுவதுண்டு, தமிழ் பேசித் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்து வந்துள்ளனர். அத்துடன் வடமொழியிலும் புலமை பெற்றிருந்தனர், காலப் போக்கில் அவர்கள் ஆட்சிப் பரப்பின் ஒரு பகுதியில் மொழி மாறிக் கன்னடமாக உரு மாறவே, மைசூர் மாநிலக் தலைக் காட்டிற்கு மாறிக்கொண்டனர்.

கொங்கூர் ஸ்கந்தபுரம் என்ற கருத்தை அறிஞருலகம் ஏற்கும் வகையில் வலியுறுத்துவதே இதன் நோக்கம்.

21-5-72 அன்று தமிழகத் தொல்லியல்துறை சென்னையில் நடத்திய 'தமிழக வரலாற்றில் குறுநில மன்னர் பங்கு' என்ற கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை.

சுக்காலியூர்

தமிழ் நாட்டில் சமண சமயம் பெருவாரியாகப் பரவியிருந்த காலங்கள் உண்டு. அப்போது சமண முனிவர்கள் அமணர்களாக இயற்கைக் குகைத் தளங்களில், ஊரை விட்டு ஒதுங்கி வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். அத்தகைய குகைத் தளங்களில் ஒன்று சுக்காலி யூர் சமணக்குன்று. இதுவரை தொல்லியல் துறைகளின் பார்வைக் குப் படாமல், விரைவில் அழியத்தக்க நிலையில் உள்ளது. அது பற்றிய விவரம் தருகிறது இக்கட்டுரை.

அமைவிடம் :

திருச்சி மாவட்டம், கரூர் வட்டம், சுக்காலியூர் என்ற சிற்றூருக்குத் தெற்கே அமைந்துள்ளது. கரூர்—திண்டுக்கல் நெடுஞ் சாலையில் (NH—7), 305/8 கி.மி. கல்லருகே சாலைக்கு மேற்கே உள்ளது. ஒரு தொடர்ச்சியான கரடுகளின் கடைசிப் பகுதி இக் குகை அமைந்துள்ள குன்றாகும். சுமார் 30 மீ. உயரக்குன்றின் இடையில் சுமார் ஆறு மீட்டர் உயரத்தில் இக்குகை அமைந் துள்ளது.

குகை :

கெட்டியான கீழ்ப்பகுதியின் மேல் அமைந்துள்ள பெரும் பாறையின் இடைவெளியில் இக்குகை அமைந்துள்ளது. குகை வெளி சுமார் 60 செமி. உயரம் உள்ளது. நெடுக வாக்கில் 4 மீட்டர் நீளமும், 2 மீட்டர் அகலமும் உள்ளது.

படுக்கைகள் :

இதில் ஐந்து படுக்கைகள் உள்ளன ஒவ்வொன்றும் 45 செமி. அகலம்உள்ளது. தலையணை வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற் பாறை மூன்று படுக்கைகள் மீது மட்டும் நீட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மீதி இரண்டு படுக்கைகளின் மீது இருக்கவேண்டிய பாறைப் பகுதி உடைந்து குன்றின் அடியில் கிடக்கின்றது. அந்தக்குண்டுக்கல் சுமார் 5 மீட்டர் நீள அகலம் இருக்கும். உள்ளிருக்கும் மூன்று படுக்கைகளும் ஓரளவு வழுவழுப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

வெளியே உள்ள இரண்டு படுக்கைகள் வெய்யில், மழையால் பாதிக்கப்பட்டு ,தன் வழுவழுப்பை இழந்துள்ளன.

பாலி :

குன்றின் மீது ஒரு சில பாலிகள் உள்ளன. மழை நீர் அவற்றில் தேங்கியுள்ளன. குன்று தங்குவதற்கு எல்லா வகையிலும் தகுதியுடையதாய் அமைந்துள்ளது.

ஒப்புமை :

இந்தக் குகைப் படுக்கைகள் புகளூர், ஆர்நாட்டாமலையில் உள்ள குகையை எல்லா விதத்திலும் ஒத்திருக்கின்றன. ஆர்நாட்டாமலைக்குகை சற்றே உயரத்தில் உள்ளது. இதுவோ அறச்சலூர்க் குகையைப் போலச் சற்றே தாழ உள்ளது. சுக்காலியூர் கரூரிலிருந்து தென்மேற்கு திசையில் சுமார் 7 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. ஆர்நாட்டாமலை வடமேற்குத்திசையில் சுமார் 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

தொல்லெழுத்துக்கள் :

இக்குகையைச் சுற்றிலுமோ, படுக்கைகளிலே எழுத்துக்கள் ஏதும் என் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை. குகையின் மேற்பகுதி, உடைந்து கீழே குப்புற விழுந்து கிடப்பதால் நெற்றிப் பகுதியில் எழுத்துக்கள் ஏதாவது உள்ளனவா எனத் தெரியவில்லை. ஆர்நாட்டாமலையில், புகழ்பெற்ற சேரர் வரலாறு தரும் கல்வெட்டு நெற்றிப் பகுதியில்தான் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. எனவே உடைந்து விழுந்த கல்லைப் புரட்டிப் பார்க்க வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது.

இளமையில் பள்ளி விடுமுறைக்காலங்களில் நான் சுக்காலியூர் செல்வதுண்டு. அக்குன்றின் முன்பக்கம் குகையின் எதிர்வாடையில் சிறுவர் சறுக்கி விளையாடுவர். கொளுஞ்சிச் செடிகள் பல பிடுங்கி பாறையின் மீது வைத்து அதன் மீது உட்கார்ந்து கொண்டு சறுக்கி விளையாடுவோம். அப்போது ஒரு நாள் உளியும், சுத்தியும் எடுத்துச் சென்று எனது பெயரை இக்கால எழுத்துக்களில் **சண்முகன்** என்று அடித்து வைத்தேன். அது மட்டும் இன்றும் உள்ளது. சுமார் 18 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சி. (1953)

இன்றைய நிலை :

அப்படுக்கைகள் "பாண்டவர் படுக்கை" என்று அவ்வூர் மக்க ளால் அழைக்கப்படுகிறது. பாண்டவர்களுக்கும் படுக்கைகளுக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை. ஐந்து என்ற எண்ணிக்கையால் வந்த உறவு அது.

அக்குன்று ஒரு தொடர்சியான குன்றுகளின் கடைசிப் பகுதி என்றோம். அக்குன்றின் முன்னாலிருந்ந கரடுகள், கட்டிடக்கற் களாக உடைக்கப்படுகின்றன 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த மலைகள் இப்போது கொஞ்சமும் இல்லை. கல்தீரத்தீர இக்குன்றை நெருங்கி வருகின்றனர்.

ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இக்குன்றிலும் இரண்டு ஒட் டர்கள் கைவைத்தனர். அதில் காளிநாய்க்கர் என்பவருக்குக் கண் கள் கெட்டுப் போய் விட்டன. இன்னொருவருக்குப் பலத்த காயம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இவ்விரண்டும் தற்செயலாக நடைபெற்றன. அது ஒரு வகையில் நல்லதாக அமைந்துள்ளது. இக்குன்றில் கை வைத்தால், கெடுதல் என்ற மூடப்பழக்கம் வந்ததால், இதுவரை யிலுமாவது பிழைத்தது ஆனால் என்றுமே இது பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது. குன்றின் பின்பக்கம் ஒரு பகுதி உடைக்கப் பட்டுள்ளதை இப்போதும் காணலாம். கல்லுடைப்பு தீவிரமாகத் தொடங்கினால் விரைவில் அழிந்துவிடும்.

உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியவை :

இக்குன்றை உடனடியாகப் பாதுகாக்க வேண்டியது தமிழக அரசுத் தொல்லியல் துறையின் கடமையாகும். அக்குன்றிலும் அதன் சுற்று வட்டாரத்திலும் கல்லுடைப்பைத் தடை செய்ய வேண்டியது திருச்சி மாவட்ட ஆட்சியாளரின் கடமையாகும். சுற்றுவட்டாரத்தில் உள்ள, பள்ளி கல்லூரி ஆசிரியர்கள், மாணவர் களை அழைத்துச் சென்று காட்டி, வரலாற்று உணர்வை ஊட்டி வளர்க்கவேண்டும்.

என் கருதுகை :

ஆர்நாட்டாமலைக் கல்வெட்டிலிருந்து, சேரர்களின் ஒரு தலை நகரம் கரூர் என்பதில் ஐயமில்லை. சேரர்களைப் பற்றி விளக்கமான குறிப்புகளைத் தரும் நூல் பதிற்றுப் பத்து. அதில் வேள்விகள்

பற்றிய செய்திகள் நிறைய வருகின்றன. சேரவேந்தர்கள் அந்தணர்கள் பலரை ஆதரித்து, வேள்விகள் பல செய்துள்ளனர்.

கரூரை அடுத்துக் கிழக்கே மணவாசியில் உள்ள சங்கரமலையில் இது போன்ற இயற்கைக் குகைத்தளம் ஒன்று உள்ளதாகக் கல்லுடைப்போர் கூறினர். எனவே கரூரை மையமாக வைத்து ஏராளமான சமணர்கள் அக்காலத்தில் வாழ்ந்து வந்துள்ளது புலனாகும்.

சமணமும், வேள்விச் சமயமும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையானவை மட்டுமல்ல, பொறுத்துக்கொள்ள முடியாதவை. இலக்கியம் மூலமாகவும், தொல்லியல் சான்றுகள் மூலமாகவும் இவை ஒரே காலத்தில் இருந்ததை அறிகிறோம். என்வே இச்சமணக் குகைகளை காப்பதோடு, இன்னும் பல சான்றுகள் தேடி ஆராய்ந்தால், சங்க காலச் சமயநிலை தெளிவாகும்.

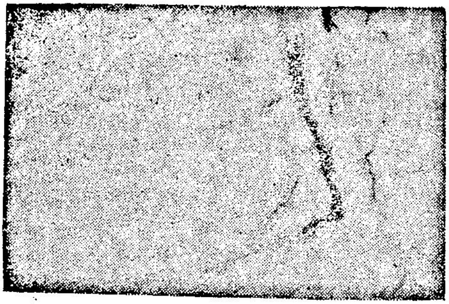

கரூர் கோட்டை

1783 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் திப்புசூல்தான் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த கரூர்க் கோட்டையை ஆங்கிலேயர் படை தாக்கி வெற்றிகொண்டது. அந்த வெற்றியின் நினைவாகவும், அப்போரில் இறந்தோருக்கு அஞ்சலி செலுத்தவும் ஒரு நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அதுபற்றிய விவரம் தருகிறது இக்கட்டுரை.

அமைவிடம்

கரூரை அடுத்து அமராவதி ஆற்றுக்கும், அக்கரையில் தாந்தோனி மலை உள்ளது. இது முழுவதும் பாறையாலான குன்று. அதில் ஒரு குடைவரைக் கோயில் உள்ளது. திருமால் கோயில் கொண்டுள்ள அக்குன்று ஒரு முதன்மையான வைணவத் தலம். அதன் அருகில் சுமார் இரண்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் கரூர்-ஈசநந்தம் சாலையில் அமைந்துள்ளது இப்போர் நினைவுச் சின்னம். திருமாநிலையூரிலிருந்து மூன்று கி. மீ. தொலைவில் உள்ளது.

அமைப்பு

பத்தடி நீளம், ஆறரை அடி அகலம், இரண்டேகால் அடி உயரம் உள்ள மேடையில் நடுவில் அமைந்துள்ளது. அதன் பீடம் 6'-6'' சதுரம், மேல் முனை 2'-0'' சதுரம், 11'-0'' உயரம் கொண்ட நான்கு முனைகளும் வளைவாக அமைந்த செங்கல் கட்டிடம். சுண்ணாம்புக் கலவையால் பூசப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டிட அமைப்பைச் சுற்றிலும் நாலடி உயரச் சுற்றுச் சுவர் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தவகை வடிவம் Obelisk என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும்.

கட்டிடத்தில் ஒரு கருங்கல் பதிக்கப்பெற்றுக் கீழ்க்கண்டவாறு ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. எழுத்துக்கள் நல்லமுறையில் பிழையின்றி ஒழுங்காக செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நன்றாக வழவழப்பாக்கிய, 2'-0'' × 3'-0'' அளவுள்ள சற்றே செம்மை நிறம் வாய்ந்த கருங்கல்லில் சிற்றுளியால் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்த நினைவுச் சின்னமும் சாலையை நோக்கி அமைந்துள்ளது. பின்னணியில் தாந்தோனி மலை மிக அண்மையில் தெரிகிறது. நெடுந்தொலைவில் அமராவதி ஆறும், கரூர் நகரமும் தெரிகின்றது.

இத்நினைவுச் சின்னம் பேணுவாறின்றிப் பாழ்பட்ட நிலையில் உள்ளது. சுற்றுச் சுவரின் உள் பகுதியில் கொளுஞ்சிச் செடிகள் நிறைந்துள்ளன. கால்நடைகளின் எச்சம் மலிந்துள்ளன. ஆடு, மாடு மேய்க்கும் சிறார்களின் விளையாடல் களமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. கற்கள் எறிந்து,சுண்ணாம்புக் காரை எல்லா இடங்களிலும் காயம்பட்டுள்ளது. சுற்றுச் சுவர் உறுதியாக இருந்தபோதும், மேற்பூச்சு முற்றும் சேதமடைந்துள்ளது. உள்ளூர் மக்கள் இதைக் 'கோரி' என்கின்றனர்

ஐயம்

நினைவுச் சின்னம் உள்ள இடம் போர் நடந்த இடமாக இருக்கலாம் என்று நம்பலாம். ஆனால் கோட்டைக்கும் இந்த இடத்திற்கும் சுமார் நான்கு கிலோமீட்டர் இடைவெளி உள்ளது. இடையே அமராவதி ஆறு குறுக்கிடுகிறது. ஏப்ரல் மாதம் கோடையின் தொடக்கமாகும். அதனால் அமராவதி ஆற்றில் நீரில்லாமல்தான் இருந்திருக்கும். போர் நடந்த இடம் பொட்டலாக இருந்திருக்கும். இப்போதும் வானம் பார்த்த பூமிதான்.

இந்தச் சண்டை 1780 முதல் 84 வரை நடந்த இரண்டாம் ஆங்கில மைசூர்ப் போரின் பகுதியாகும். 1782 இல் ஐதர் இறந்த பின்னும் திப்பு போரை விரிவாக்கினார். ஆங்கிலத் தரப்பில் முதல் பேராளுநராக (Governer General) இருந்தவர் வாரன் கேஸ்டிங்சு ஆவார்.

திப்பு மங்களூரைச் முற்றுகையிட்டுப் கொண்டிருந்த போது, கரூர், திண்டுக்கல், தாராபுரம், பாலக்காடு, கோவைக் கோட்டைகள் எளிதில் பிடிபட்டன. 1784 மங்களூர் திப்புவின் வசம் வந்தது. அதனால் ஏற்பட்ட உடன் படிக்கையில் அவரவர் பிடித்த இடத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

புக்கானன்

இந்தப் போர் நடந்த இருபத்தேழு ஆண்டுகளுக்குப்பின் 1800 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் திரு. புக்கானன் அவர்கள் கரூர் வருகிறார். ஆனால் அந்தப் போரைப் பற்றிக் குறிப்பாகக் கூட எதுவும் சொல்லவில்லை. இந்த நினைவுச் சின்னத்தையும் சென்று பார்க்கவில்லை. அதனால் இது அவ்வளவு குறுகிய காலத்திற்குள் ஆட்சியாளர் கவனத்திலிருந்து நீங்கிவிட்டதென்று தோன்றுகிறது.

அலுவலக சேமிப்பு வங்கி

மிக உயர்ந்த
வரியற்ற வட்டி அளிக்கிறது

இதைத் தவிர 11,000க்கும் அதிகமான ரொக்கப் பரிசுகள்

முதல் பரிசு ரூ. 1,00,000

அஞ்சலக சேமிப்புவங்கி, நாட்டில் மிகப்பெரிய, மிகப்பழமையானது. சுமார் 426 கோடி மக்கள் இவ்வங்கியில் கணக்கு வைத்துள்ளனர். ரூ. 1,695 கோடிக்கும் அதிகமான டெபாசிட் கொண்டது. ஆறுமாத காலத்திற்கு, இந்த வங்கியில் குறைந்த பட்சம் 200 ரூபாய் வைத்திருந்தீர்களானால், அரையாண்டு காலச்சீட்டுக் குலுக்கலில் நீங்களும் பரிசு பெறக்கூடும். இது வரையில் லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் இக்குலுக்கலில் பரிசு வென்றிருக்கிறார்கள்.

சிறப்பு அம்சங்கள்

- △ ஐந்தே ரூபாயுடன் கணக்குத் தொடங்கலாம்
- △ ஆண்டுக்கு 5½% முழுதும் வரி விலக்குப் பெற்ற வட்டி
- △ நடமாடும் அஞ்சலகங்களன்றி 1,29,000 அஞ்சலங்கள் உங்களுக்கு சேவை செய்யக் காத்திருக்கின்றன. ஒரு அஞ்சலகத்திலிருந்து மற்றொன்றின்றிற்கு மாற்றலாம்.
- △ உங்கள் கிராமத்திலிருக்கும் அஞ்சலகத்தில் பணம் போட்டுவிட்டு, நகரத்திலிருக்கும் தலைமை அல்லது துணை அஞ்சலகத்திலிருந்து பணம் எடுக்கலாம் அல்லது துணை அஞ்சலகத்தில் பணம் டெபாசிட்செய்துவிட்டு கிராம அஞ்சலகத்திலிருந்து பணம் எடுக்கலாம்.
- △ விரும்பும்போது, எளிதாகப் பணம் எடுக்கலாம்.
  மொத்தம் 23,000 அஞ்சலகங்களில் காசோலை வசதி இருக்கிறது. வெளியூரிலுள்ள அஞ்சலக சேமிப்பு வங்கி காசோலைகளை பணமாக்குவதற்கு கட்டணம் கிடையாது
- △ அடையாளச் சீட்டுகள் மூலம் உடனடியாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படுகின்றது.
- △ கணக்கை, அடமானமாகப் பயன்படுத்தலாம்.
- △ வாரிசு நியமனம் செய்வதில் கட்டுப்பாடு கிடையாது.

ஏதேனுமோரு அஞ்சலகத்தில் இப்போதே கணக்கு துவங்குங்கள்.

நேஷனல் சேவிங்ஸ் ஆர்கனேசேஷன்
போஸ்ட் பாக்ஸ் 96,
நாக்பூர்-440001.

 davp 80/107

GOVT. OR. MSS. LIBRARY
MADRAS
Date of Accession ..18.2.1985.....
Accession No. 23348
Section Tamil
Ref. No. T.4511

OFFICE OF THE CURATOR
GOVT. ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY
CHEPAUK, MADRAS-5
5 சன 1981

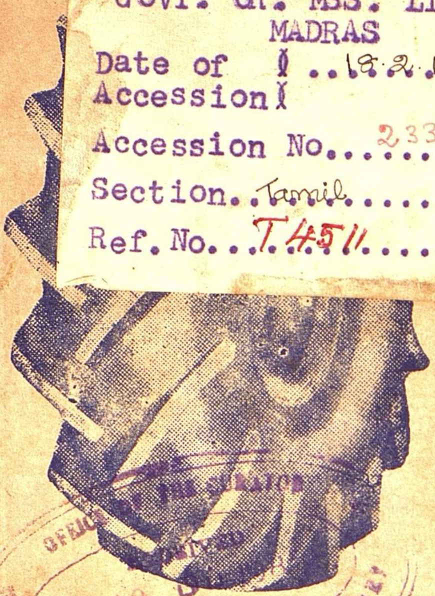

For Quality Retreading of
all Sizes of Tyres from
SCOOTERS TO TRACTORS
in our plant by highly skilled persons
Please Contact

THE ANAMALAIS RETREADING COMPANY

225, Dr. Nanjappa Road.
COIMBATORE-641018
PHONE: 34500
TIRUNELVELI-627002
PHONE: 2590

ARC Symbol of SERVICE! SAFETY!! SAVINGS!!!

ஆசிரியர், வெளியிடுபவர்: கொடுமுடி சண்முகப் பிரகதம்,
11-ஆ, 2ஆம் பெருஞ்சாலை, இந்திரா நகர், சென்னை-600020.
அச்சிட்டோர்: நாவல் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-600014.